

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XXXI. Leonis Papae I. Ad Pulcheriam Avgvstam. Laetatur literis Pulcheriae, quantum ipsa ab haeresibus abhorreat, cognouisse, & ad fidem defendendam hortatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

tura. Tenendum ergo nobis est, quod tenemus, & fauiente vnus turbini procella, serenissima fidei est amplectenda tranquillitas: donec radios suos veritas per vniuersa diffundat, & caliginem infidelitatis consumat. Quæ autem disposita sunt, per latoris sermonem agnosces. Data tertio Idus Octobris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXXI.

LEONIS PAPÆ I.

AD PVLCHERIAM AVGVSTAM.

Lætatur literis Pulcheriæ, quantum ipsa ab hæresibus abhorreat, cognouisse, & ad fidem defendendam hortatur.

Leo episcopus, Pulcheriæ Augustæ.

Anno Christi 452. qui fuit annus pontificatus S. Leonis II. fuit scripta hæc epistola, similiter & sequentes.

Matth. 28.

GAVDERE me plurimum, & exultare in Domino, pietatis tuæ scripta fecerunt: quibus euidenter ostenditur, quantum catholicam diligas fidem, & quantum hæreticum detesteris errorem. Hæresis quippe est nimis impia, & euangelio veritatis inimica, quæ non portionem aliquam lædere, sed ipsa Christianæ religionis conatur fundamenta conuellere: negans sempiterni Patris filium sempiternum de vtero beatæ Virginis matris veram carnem nostræ sumpsisse naturæ, & eos damnatione percellens, qui ab euangelica & apostolica fide nullo deduci errore potuerunt, illudque frustra prætendens, quod Nicænæ Synodi fidem teneat, cuius eum constat esse alienum, gloriosissima Augusta. Vnde quia non deserit ecclesiã suam diuina protectio, dicente Domino: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem sæculi*, eodemque opere & tempore spiritus Dei & clementiæ vestræ sollicitudinem, & curam nostri cordis accendit, vt de remediis procurandis eadem vtrique cuperemus; & quæ prius poposci, nunc quoque instantius peto, maiore vtens fiducia deprecandi, posteaquam præsidium venerandæ exhortationis accepi, sperans ad futuram misericordiam Dei, vt cooperante clementia vestra, pestiferi erroris possit mor-

bus auferri: vt quidquid, ipso inspirante atque auxiliante, potuerit salubriter fieri, cum vestræ fidei laude peragatur: quoniam res humanæ aliter tutæ esse non possunt, nisi quæ ad diuinam confessionem pertinent, & regia & sacerdotalis defendat auctoritas. Data decimosexto Kalendarum Aprilis, Valentiniano Augusto septies & Auieno viris clarissimis consulibus, æra 488.

23. quest. 35.
Res autem
omnes.

EPISTOLA XXXII.

LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANVM ET FAVSTVM PRESBYTEROS.

De damnatione secundi Ephesini Concilii.

Leo episcopus Marciano Faustoque presbyteris.

BONORVM operum, & spiritalium studiorum Deum auctorem esse, non dubium est: qui quorum incitat mentes, adiuuat actiones. Quod nobis præsentis experimento euidenter apparuit. Siquidem inter discretarum spatia longinqua regionum, vnum sumpserunt corda nostra consilium, vt quod a nobis desiderabatis, eo vobis tempore, quo epistolæ vestræ mittebantur, occurreret, si tamen dilectioni vestræ tradi scripta nostra potuere, quæ non solum apostolicæ sedis auctoritate, sed etiam sanctæ Synodi, quæ ad nos frequens conuenerat, vnanimitate directæ sunt, vt in his, quantam curam totius ecclesiæ habeamus, appareat; hortando scilicet omnium fidelium mentes, & clementissimorum principum præsidia ad defensionem fidei postulando, quorum pios & catholicos animos non diffidimus opem atque auctoritatem suam iustis petitionibus præstituros; quo citius, auxiliante Domino, pernicioza hæresis, & dudum sanctorum patrum auctoritate damnata, quæ & nuper Ephesi male adiuta est, auferatur. Interim vero det operam (quantum fieri potest) vestra dilectio, vt omnibus ecclesiæ filiis innotescat quod contra impium sensum, secundum doctrinam euangelicam & apostolicam, prædicamus. Quia licet plene, quæ semper fuisset atq; esset catholicorum sententia, scripserimus, tamen nunc quoque ad confirmandas omnium mentes, non parum exhortationis addidimus. Memor

Concil. Tom. 7.

L ij